எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நமது மின்வாரியப் பொறியாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, பி.எச்.ஈ.எல். நிறுவனத்தின் பொறியாளர்களாக இருந்தாலும் சரி இந்த அனல் மின் நிலையங்களை உற்பத்தி செய்யவும், இயந்திரங்களை உருவாக்கவும், தரமாக நிர்வகிக்கவும் போதிய பயிற்சி பெற வேண்டும். நாம் இப்போது தான் வளர்ந்து வருகின்ற நாடு என்ற காரணத்தால் இந்தக் குறைபாடுகள் ஏற்படுகிறதே தவிர வேறல்ல. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது எப்படி நம்முடைய தூத்துக்குடி இயந்திரம் இயங்கி வருகின்றது என்று கேட்டார்கள். இது பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் நிறுவனம். அவர்கள் தருகின்ற யூனிட்டுகள் எப்படி இயங்குகின்றன என்பதை அவர்கள் கண்காணித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் உள்ள மாநிலங்களுக்கு அவர்கள்தான் இதைத் தருகிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். 210 மெகாவாட் செட்கள் மொத்தம் இந்தியாவில் 18 இருக்கின்றன. அந்த 18-ல் பரளி என்பது ஒன்றாவதாக இருக்கின்றது. நாசிக் 4-வது இயந்திரம் இரண்டாவதாக இருக்கின்றது. விஜயவாடா 3-வதாக, இருக்கின்றது. தூத்துக்குடி 1-ம், 2-ம், 4-வது, 5-வ ாக இருக்கின்றன. விஜயவாடா 3-வதாக இருக்கின்றதே, நம்முடையது மட்டும் 4-வது 5-வதுதாக இருக்கின்றதே என்று சிலபேர் கவலைப்படக்கூடும். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற மாதம் 29-ஆம் தேதி இந்த 210 மெகாவாட் செட்டுகள் இந்தியா முழுவதும் சரியாக இயங்காததற்கு என்ன செய்வது என்று இந்திய அரசிலே உள்ள அதாவது பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தினை நடத்துகின்ற துறை மற்றும் மின் சக்தித் துறை இரண்டும் சேர்ந்து பேசுவது என்று முடிவெடுத்துப் பேசினார்கள். அவ்வாறு பேசி அவற்றை எல்லாம் சீராக்க வேண்டும் என்று ஒரு கமிட்டி மத்திய மின்சக்தி துறை செயலாளர் தலைமையிலே போடப்பட்டு அது பத்திரிகையிலேஎல்லாம் கூட வந்திருக்கின்றது. அதை நீங்கள் பார்த்திருக்க முடியும். அதிலே பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தின் சார்பிலே ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

It is conceded that earlier 200 M.W. units were based on the technology adopted on trial and error basis. However, as the performance of these units left much to be desired the Company worked out changes in the basic designs and incorporated them in the new units which have been supplied recently.

அதாவது ஆரம்பத்திலே நாம் போட்ட இயந்திரங்கள் எதிர்பார்த்த பலனைத் தரவில்லை, குறைபாடுகள் இருந்தன. ஆனால் அனுபவத்தில் எதை எதை மாற்றியமைக்க வேண்டும், எதை எதை மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று செய்து இப்போது ஓரளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதுதான் உண்மை. தூத்துக்குடியிலே நாம் நிறுவிய முதலாவது இயந்திரமும் இரண்டாவது இயந்திரமும் ஆரம்பத்திலே நிறுவப்பட்டவை. விஜயவாடாவில், இப்போது நிறுவப்பட்டது.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 1-10)

நாம் இப்போது 3 ஆவது இயந்திரத்தை அங்கே உருவாக்கியிருக்கிறோம். அந்த இயந்திரம் நவீனமுறையில் வந்தது. இதை எல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து மாற்றி அமைத்து பிறகு கொண்டு வந்தது. இன்னொன்றை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தமிழகத்தில் உள்ள அனல் மின்நிலையங்களில் கடல் நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதனால் பல பிரச்சனைகள் உருவாகின்றன. விஜயவாடா அல்லது மற்ற அனல் மின் நிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே நல்ல நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எதையும் மேல் எழுந்த வாரியாக நாம் அதைப் பார்த்தால் உண்மைகள் நமக்குத் தெரியாது என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான்கூட சில நேரங்களிலே சொன்னேன். அடிக்கடி இப்படி ரிப்பேர் ஆகிவிடுகிற காரணத்தினால் நமக்கு சில இயந்திரங்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து வாங்க அனுமதிக்கவேண்டும் என்றும் கொஞ்சம் இயந்திரங்கள் 'பெல்' நிறுவனத்திடம் வாங்கலாம் கொஞ்சம் வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் சொன்னேன். ஏன் என்றால் முழுக்க முழுக்க இதையே நம்பினால் ஏதாவது ஆகிவிட்டால் கடினமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தை நான் சொன்னேன். ஆனாலும் நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது மேட்டூர் அனல் மின் திட்டத்திற்குகூட 'பெல்' நிறுவனத்திடமிருந்துதான் செட் கேட்டிருக்கிறோம் அதுவும் ரஷியா மேக் செட் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதேநேரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

To those who have taken pride in the Country's success in establishing a heavy industrial base, few developments have been more disheartending than a spate of decisions taken in the last couple of years to award contracts for setting up new plants in this Country to foreign suppliers and engineering firms, despite the fact that these can be set up by Indian Companies often at a significantly lower cost.

இங்கேயே குறைந்த விலையில் இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தும் வெளிநாடுகளில் உள்ள நிறுவனங்களுக்கு காண்டிராக்ட் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி.

The most recent and in many ways the least defensible is the decision to allow the Soviet Union to supply four 210 MW Turbo Generators for the Golganj Super Power Station in Eastern Bihar.

பீகாரிலே கிழக்கு பகுதியிலே அனல் மின்நிலையத்தை நிறுவுவதற்கு சோவியத் நாட்டிலிருந்து 4 இயந்திரங்களை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறது இந்திய அரசு இப்போது. நான் அந்த முடிவை தவறு என்று சொல்லவில்லை ஆகையால் அந்த பீகாருக்குக் காட்டப்படுகிற தேசிய நீர் ஓட்டம் இங்கே வந்து பாயக்கூடாதா என்று நான்தான் கேட்கிறேனே தவிர வேறு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒன்று நாட்டுப்பற்று உங்களுக்குத்தான் இருக்கிறது என்றால் யாருக்குமே கொடுக்காமல் 'பெல்' செட்டை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுங்கள். அதுவும் சொல்லவில்லை. ஒருவருக்கு கொடுத்து இன்னொருவருக்கு கொடுக்காதது என்ற நிலைமைதான் பாதகமான நிலைமை என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் 'பெல்' நிறுவனத்திற்குத்தான் நாம் தந்து இருக்கிறோம். அவர்கள்தான் நமக்கு தர இருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் வைக்க தீர்மானித்து இருக்கிறோம். ஆகவே இதனாலே உங்களை விட எங்களுக்கு தேச பக்தி ரொம்ப அதிகமாகி விட்டது என்பதற்காக இதை நான் சொன்னதாக நீங்கள் நினைக்கவேண்டாம். இருந்தாலும் நாங்கள் நியாயத்திற்கு கட்டுபட்டவர்கள் என்பதையாவது நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒரு யூனிட் திடீர் என்று நின்றுவிட்டால் உடனே 'லோடு செட்டிங்' வந்துவிடுகிறது. ஆகையால்தான் ஒரு கேஸ் டர்பைன் வாங்குவதற்கு நமக்கு அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். ஒரு 210 மெகாவாட் திடீர் என்று ரிப்பேர் ஆகிவிடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் எப்படி ஒரு காரில் ஒரு டயர் திடீர் என்று பழுது ஆனால் மாற்று டயர் இருந்தால் உடனே போட்டுக்கொண்டு போகிறோம். அதேபோல் ஒரு மிஷன் ரிப்பேர் ஆனால், உடனே நமக்கு பயன்படக்கூடியது கேஸ் டர்பைன். அதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று நாம் டிசம்பர் 1981-ல் கருத்துறு அனுப்பினோம். மாநில மின்துறை அமைச்சர் மாநாட்டிலும் இதைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொன்னேன். இதிலே ஒன்றும் அனுமதி தர கஷ்டம் இல்லை. எங்கேயாவது இயந்திரம் பழுதுப்பட்டு லோடு செட்டிங் வந்து விடுகிறது என்றால் இதை வைத்து பயன்படுத்தலாம். இந்த 100 சதவீதத்திற்கு மின்சார வெட்டுக்கு நாம் போய் இருக்க வேண்டியது இல்லை. நாம் கேட்டபோது அவர்கள் கொடுத்து இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த 100 சதவீதத்திற்கு நாம் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் சொன்னேன்.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இப்போது ஏற்பட்ட 100 சதவீதம் மின் வட்டு என்று சொல்வது அவ்வளவு பெரிய அதிர்ச்சியானது அல்ல. நாம் சொன்னதை கேட்டு இந்திய அரசு நமக்கு ஒத்துழைப்பு தந்து இருக்குமானால் நாம் இந்த பிரச்சினையை சமாளித்து இருக்கலாம் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

இது ஏன் பெரிய பிரச்சினை இல்லை என்று சொல்கிறேன் என்றால் சென்ற ஆண்டு பெய்த மழை இந்த ஆண்டு பெய்திருந்தால் நமக்குப் பிரச்சினையே வந்திருக்காது, ஆகவே இவ்வாண்டு ஏற்பட்டுவிட்டதைப் பெரிய பிரச்சினையாகக் கருதவேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த நிலைமையை நாம் கவனிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மின் வெட்டைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஆத்திரப்படக்கூடாது. உண்மை நிலையைத்தான் நான் சொல்லப் போகிறேன். ஏதோ வேண்டுமென்றே நான் சொல்வதாகத் தயவுசெய்து நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

1961 முதல் 1966 ஆம் ஆண்டு வரையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே ஓரளவுக்கு முக்கியமான நீர்மின் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியாகிவிட்டது. ஒகேனக்கல், பாண்டியாறு—புன்னம்புழா திட்டம் இன்னும் சின்னஞ்சிறு நீர்மின் திட்டங்கள், இவைகளைத் தவிர நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையில் இல்லை, குந்தா திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே அந்த நிலைமை. அந்தக் காலத்திலேயே—ஏன் அந்தக் காலத்திலேயே என்று நான் சொல்கிறேன் என்றால்—அந்தக் காலத்திலே இருந்த அரசு எந்த அரசு என்று உங்களுக்குத் தெரியும், அப்போதே 40 சதவீதம் முதல் 80 சதவீதம் வரை மின் வெட்டு இருந்தது. 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் 1966 ஆம் ஆண்டு வரையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலேயே மின்வெட்டு இருந்தது. நாம் அப்போது முழுக்க முழுக்க புனல் மின்திட்டங்களை நம்பியிருந்தோம். மழைபொய்த்துப் போவதற்கு முன்னரேயே மின்வெட்டு இருந்தது, அந்தக் காலத்திலேயே நெய்வேலி அனல் மின்நிலையத்திலே முழு உற்பத்தி தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. நெய்வெலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது கல்பாக்கம் மின் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது, அதனுடைய மின் உற்பத்தி நமக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது.

நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது, கல்பாக்கம் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, எண்ணூர் மின் திட்டம் போடப்பட்டு இந்திய அரசிடமிருந்து ஒப்புதலைக் கேட்டார்கள். 3 ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிலேயே தமிழ்நாட்டில் அனல் மின்நிலையங்களை நம்பித்தான் எதிர்காலம் இருக்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தது.

1966 ஆம் ஆண்டிலேயே அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. 1966 ஆம் ஆண்டு முதல் 1969 ஆம் ஆண்டுவரை 3 ஆண்டுகள் ஆண்டு திட்ட சாலங்கள். அப்போது சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் குறைவாக இருந்தது. தொழில் தேக்கம் இருந்தது. அப்போது கோயம்புத்தூரிலே மில்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அப்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தார்கள். 3 ஆண்டுகளுக்கு மின் வெட்டு இல்லை. தேவை குறைவு என்பதல்ல. அப்போது கேரளம் உதவியது, கர்நாடகம் உதவியது ஆகவேதான் அந்த மூன்று ஆண்டுகள் மின்வெட்டு இல்லை.

(பிற்பகல் 1–20)

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே 1969 முதல் 1974 ஆம் ஆண்டு வரையில் அந்த கால கட்டத்திலே ஏற்பட்ட சங்கடங்களின் நிலைமைதான் தொடர்ந்து இந்த சிக்கலை உருவாக்கி இருக்கிறது. நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்ட வேண்டுமென்றும் அனல் மின் உற்பத்தியைத் தொடங்கவேண்டுமென்றும் 3 ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே வற்புறுத்தப்பட்டும், அது நான்காவது ஐந்தாண்டுக் காலத்திட்டம் முடியும் வரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. 1974 ஆம் ஆண்டு வரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

எந்த கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்திலே உற்பத்தியை தரும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ, 1973–74-ல் அது இன்றுவரையில் உற்பத்தியைதரவில்லை. எண்ணூர் அனல்மின் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதில் ஒரு தாமதம். மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அப்போது போதுமான அளவிற்கு மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்பதை இப்போது நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அதற்கு பலபேர் காரணம். இந்த சட்டமன்றத்திலே கூட சொன்னேன். இருக்கிற பணத்தை நாம் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே எந்த எண்ணூர் அனல் மின்திட்டம் விரைவு படுத்தப்பட வேண்டுமோ, அந்தத் திட்டம் விரைவுபடுத்தப்பட வில்லை. ஆகவே 1969-லிருந்து 1974 வரையில் உள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் மத்திய அரசின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய மின் உற்பத்தியும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை. மாநில அரசு விரைவுபடுத்த வேண்டிய திட்டத்தை விரைவுபடுத்துவதற்கான நிதி ஒதுக்கமும் இல்லை. அதுவரையில் உதவி வந்த கேரளமும், கர்நாடகமும் என்ன நிலையை எய்திற்று என்றால் கர்நாடகம் பற்றாக்குறை மாநிலம் ஆனது. கேரளம் தொடர்ந்து உதவி வந்தது. ஆக அந்த காலக்கட்டத்திலே